

Sygn. akt III Ca 1784/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Artur Żymełka

Tomasz Pawlik

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

z udziałem A. G., D. S. i B. G.

o stwierdzenie nabycia spadku po Ł. G.

w przedmiocie wniosku uczestnika postępowania A. G. o zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po Ł. G.

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia częściowego Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt I Ns 1446/16

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Artur Żymełka

Sygn. akt III Ca 1784/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. G. w postanowieniu z dnia 22 grudnia 2017r. zatwierdził oświadczenie uczestnika postępowania A. G. o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożonego przez niego w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po Ł. G..

W ustalonym stanie faktycznym, w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 1019 k.c., art. 84 k.c. i art. 88 § 1 i 2 k.c., po czym dokonał ich wykładni,

a następnie ocenił, że w materiale sprawy brak wiedzy uczestnika postępowania

o stanie majątku spadkowego nie był wynikiem braku jego wystarczającej staranności oraz był usprawiedliwiony okolicznościami sprawy i z tej przyczyny - w świetle przywołanych regulacji prawnych - uznał wniosek za uzasadniony.

Orzeczenie zaskarżyła **wnioskodawczyni (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**, która wносиła o jego zmianę i przez oddalenie wniosku oraz zasądzenie od uczestnika postępowania na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania za drugą instancję, według norm przepisanych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulację art. 1019 k.c. w związku

z art. 84 § 1 i 2 k.c. oraz art. 88 § 2 k.c. poprzez ich niewłaściwą interpretację i błędne przyjęcie, że w sprawie zachodzi podstawa do zatwierdzenia uchylania się przez A. G. od skutków prawnych nie złożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po Ł. G..

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosiła, iż z samego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, iż A. G. „o tym, że spadkodawczyni pozostawiła długi dowiedział się z otrzymanego w maju 2016r. od (...) Sp. z o.o. wezwania do zapłaty” oraz że „o tym, że takiego poręczenia udzielił sąsiadka spadkodawczyni U. S. uczestnik dowiedział się około 2014r.: ta ostatnia miała nadto poinformować go, że spadkodawczyni zaciągnęła kredyt dla syna D. S. i jego żony”. Dlatego skoro A. G. już w 2014r. miał wiedzę, że matka zaciągnęła pożyczkę, której spłatę poręczyła sąsiadka U. S., to w istocie już w tym momencie powziął wiedzę o długi spadkowym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował wniosek i prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia zawarte części ustalającej uzasadnienia zaskarżonego postanowienia mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena - jakkolwiek lakoniczna - jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy

w zasadzie ją podziela.

W toku postępowania odwoławczego uzupełniono bowiem materiał dowodowy, przeprowadzając dowody z uzupełniających zeznań świadka A. S. (poprzednio S.) i uczestnika postępowania A. G..

Świadek zeznając doprecyzowała swe wcześniejsze zeznania, zeznając jednoznacznie, że na temat kredytu zaciągniętego przez spadkodawczynię rozmawiała

z uczestnikiem postępowania „około 2016r., było to prawdopodobnie wiosną, kiedy uczestnik postępowania przyszedł do niej „z dokumentami, które wówczas otrzymał” oraz podkreślała w zeznaniach, że „wcześniej żadnych rozmów na temat pożyczki nie przeprowadzała z A. G.” oraz że „na pewno na ten temat nie rozmawiała również moja matka” (dowód: zeznania świadka A. S.; k. 185).

Natomiast uczestnik postępowania podtrzymał swe wcześniejsze zeznania, zeznając, że „o tym, że matka zaciągnęła kredyt dowiedział się dopiero z pisma wnioskodawczyni przesłanego na adres w Polsce w maju 2016r.”.

Przywołane zeznania świadka korelują zeznaniami uczestnika postępowania,

wspólnie tworzą logiczną całość i stanowią dostateczną podstawę dla ustalenia,

iż uczestnik postępowania pierwszą informację o zaciągniętym przez jego matkę kredycie matki dowiedział się w maju 2016r., co prowadziło do zmiany poczynionych w tek kwestii ustaleń faktycznych.

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższą modyfikacją przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela

i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Z poczynionych powyżej ustaleń wynika bowiem, co ostatecznie prawidłowo przyjął Sad pierwszej instancji, że uczestnik postępowania pierwszą informację o zaciągnięciu przez jego matkę kredytu powziął dopiero w maju 2016r.

Dlatego Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że „w ciągu 6 miesięcy od daty otwarcia spadku nie mógł on przypuszczać, iż w skład majątku spadkowego Ł. G. wchodzi długi, co uzasadniałoby podjęcie działań zmierzających do ustalenia rzeczywistego składu tegoż majątku”, a to w świetle przywołanych przez ten Sąd regulacji prawnych czyniło jego wniosek uzasadnionym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, wobec czego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., a to w zgodzie z zawartą w nim regulacją prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu i dlatego apelację jako nieuzasadnioną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Artur Żymełka